

københavnske Skolevæsen af Hensyn til hele sin Særstilling som det ærede Medlem ogsaa hentydede til, fortjener, en mindre, for dette særlig nedsat Kommission, der er kvalificeret paa en ganske ejendommelig Maade til at tage netop dette Spørgsmaal op. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at jeg skal bestræbe mig for at faa en saadan lille Kommission nedsat — dette Ord brugte det ærede Medlem udtrykkelig, jeg gentager det, og jeg mener, at en stor Kommission er overflødig, naar først den anden almindelige Kommission har afgivet sin Betænkning. Jeg vil altsaa gerne imødekomme det ærede Medlem ved at søge nedsat en Kommission, der skal tage Spørgsmaalet om en Revision af det københavnske kommunale Skolevæsen under Overvejelse.

Da jeg nævner det københavnske Skolevæsen, vil jeg gerne med det samme henvende mig til det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe). Det ærede Medlem talte som saa ofte før de smaas, de svages og de værgeløses Sag, og jeg kan i al Almindelighed yde det ærede Medlem min Anerkendelse af visse Sider af hans Bestræbelser i den Henseende. Denne Gang omtalte det ærede Medlem særlig den legemlige Revselse i Skolerne og mente, at der var Grund til ikke mindst overfor Forholdene, som de ere i de københavnske Kommuneskoler, at henlede Offentlighedens og maaske Centraladministrationens Opmærksomhed paa dem. Det ærede Medlem lagde overmaade stor Vægt paa, at man havde Lov til at bruge det barbariske Straffemiddel — som det ærede Medlem udtrykte sig —, der hedder Spanskrøret, og mente, at en Kultusminister havde Magt til at afskaffe dette Straffemiddel ved et Cirkulære. Dette lader sig ikke gøre, i hvert Tilfælde ikke for det københavnske Skolevæsenes Vedkommende. Ved Loven af 1844 bestemtes nemlig Spanskrøret som et tilladeligt Straffemiddel i Københavns Kommuneskoler, og jeg vil gøre opmærksom paa, at Københavns Kommunalbestyrelse har afgivet en Betænkning om et Straffereglement for de københavnske Kommuneskoler og derved har givet Grundlaget for hele Straffeordningen, som den er nu. Jeg skulde mene, at Københavns Kommunalbestyrelse egentlig er den Myndighed, man maatte henvende sig til, hvis man vilde have en Ændring i disse Forhold, og det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) har jo den allerbedste Forbindelse med indflydelsesrige Medlem-

mer — f. Eks. det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der sidder i Københavns Magistrat og altsaa staar i den nærmeste Kontakt med Københavns Kommunalbestyrelse. Men en Kultusminister kan ikke gøre det, han er ikke paa den Maade i Stand til at forandre, hvad der staar i Loven. Men jeg maa dog paa eet Punkt give det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds Ret. Kultusministeren kunde maaske forandre dette Forhold med Spanskrøret for Landets og Købstædernes Vedkommende. Sagen er nemlig den, at Bestemmelsen i Loven af 1844 angaaende de københavnske kommunale Skoler om, at Spanskrøret maatte bruges som Strafferedskab, har givet Anledning til, at Ministeriet ved et Par Cirkulærer har tilladt, at Spanskrøret ogsaa maa bruges ude paa Landet. Men jeg tror ikke, jeg vilde vinde stort ved at udsende et saadant Cirkulære, i hvert Tilfælde slet ikke opnaa Hyldest fra samtlige danske Skolebørn paa Landet og i Købstæderne udenfor København, thi jeg tror, man vil sige til mig, hvis jeg kom med et saadant Cirkulære, at dette Spanskrør have vi lagt til Side de allerfleste Steder; det betyder, som ogsaa det ærede Medlem sagde, intet paa Landet og i Købstæderne. Jeg tror i det hele, der er meget faa Lærere, som hævede Skolens Disciplin og Orden med Spanskrøret, selv om jeg ikke skal nægte, at der kan være enkelte, der endnu bruge et saadant Middel for at holde Orden og Disciplin i Skolen.

Det ærede Medlem sagde en Ting, som jeg gerne vil have Lov til at gentage, og hvori jeg kan være fuldstændig enig med ham, og det er, at naar et Barn er blevet saa stort, at man kan samtale med det, udveksle Meninger og Tanker med Barnet, er der i al Almindelighed noget meningsløst i at slaa sig til Rette med Barnet, det er rigtigt; men maa jeg have Lov til at sige til det ærede Medlem, at en Opdrager, der skal kunne klare sig alene ved sit Ord, han maa være overmaade varsom med Brugen af sine Ord. Jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem vilde erkende, at hvis man gennem stærke Overdrivelser, der nærme sig til det usande, har fremstillet en Sag skøvt en eller flere Gange, saa taber man den Magt, man ellers skulde have i sit Ord. Jeg nævner dette for at sige, at jeg tror, det er langt vanskeligere og kræver langt større Beherskelse for en Lærer at opretholde Disciplinen alene ved sit Ord; det kræver nem-